

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 A 171/2018 – 66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou domáhal ochrany před nečinností žalované, které se měla dopustit při vyřizování jeho žádosti o informace. Městský soud v Praze v záhlaví označeným usnesením zamítl žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě (výrok I. a II.). Současně odmítl žalobcův návrh na vydání předběžného opatření (výrok III.).

[2] Proti usnesení městského soudu podal žalobce (stěžovatel) neodůvodněnou kasační stížnost, se kterou spojil žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů a přiznání osvobození od placení soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 5. 2019, č. j. 1 As 117/2019 - 13, stěžovateli neustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně ho vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označené rozhodnutí.

[4] Na tuto výzvu soudu stěžovatel reagoval podáním ze dne 24. 6. 2019. Odkázal na nařízení žalované č. 80/2010, které stanoví, že povinnými subjekty jsou organizační jednotky Vězeňské služby, tj. věznice i vazební věznice. Tyto subjekty mají postavení správního orgánu 1. stupně s tím, že o opravných prostředcích podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhoduje Generální ředitelství Vězeňské služby ČR jako správní orgán druhého stupně. Dosavadní výhrady organizačních jednotek i rozhodovací činnost městského soudu jsou podle stěžovatele nezákonné, destruktivní a bezprecedentním způsobem omezují ústavně zaručené politické právo na informace o činnosti žalované. Proto je podle stěžovatele nezbytné přehodnotit dosavadní náhled a nezákonné rozhodnutí soudu zrušit.

[5] Kasační stížnost byla podána včas a osobou oprávněnou, není však přípustná.

[6] Podle § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jebož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.“

[7] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují vůči výroku napadeného soudního rozhodnutí, resp. nesměřují proti důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto takovou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřípustnost (srov. usnesení ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009 - 77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

[8] Stěžovatel se ve svém doplnění ke kasační stížnosti nijak nevyjadřuje k výrokům napadeného rozhodnutí městského soudu, resp. k důvodům, na nichž je toto procesní rozhodnutí postaveno. Argumentace stěžovatele se týká výhradně merita věci, tj. poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Stěžovatel však nijak neupřesňuje, z jakých důvodů kasační stížností napadá výroky městského soudu o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě a o odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření.

[9] Stěžovatelem uplatněné důvody uvedené v doplnění kasační stížnosti jsou jinými důvody ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., a proto soud kasační stížnost jako nepřípustnou v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Z těchto ustanovení vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu